

Komar Velja diriguje
 A očima namiguje.
 Dušan Mršić vázda trči
 Po gradu se da ne mrči.
 Špiro Baldo gladi bradu
 Kad se sprema na paradu.
 Kordić Niko vino muti
 Dočim Baldo mirno šuti.
 A gleda ih prijeko Baće
 Franko već je steko gaće.
 Miloš Pero dere brate
 Jer mu ovdje nema Bate.
 Težakić mu sekundira
 Nema ko ga konkurira.
 A naš Vučko svega ima
 I daje im dima svima.
 Boškovića svaka torta
 Divna to je fina sorta.
 Atilio samo čuti
 Zna on kako poso muti.
 A Tripo se vazda tuži
 I kelnera baš ne ruži.
 I Gracija brijuć bradu
 Sve ti misli na paradu.
 Pa ni Leso nema mira
 Cijelu večer kibicira.
 A ni Leo nezna posta
 Kad zabava ima dosta.
 Mali Špiro nema mira
 Svakom curom koketira.
 Mister Luka kolo vuče
 Da mu žena što izvuče.
 Gospa Djurdja vilu gradi
 Znade ona kako radi.
 U Slaviji puha burja
 Ko će sve to da izdura.
 Gospar Toni sve se muči
 Pjevačice da izuči.
 Pa svršimo alla fine
 da ostane nešto
 i za do godine.

Lov kotorskih lovaca

Podigla se jedna četa mala,
 Četa mala kotorskih lovaca
 Svaki nosi pušku o ramenu,
 Svaki misli ubiti ću zeca
 Pa mu srce već unapred kleca.
 Prvi ti je Brozičević Mato,
 Stari lovac oprobano zlato.
 A drugi je serdar Vučkoviću
 Kome lako bilo zidat kuću.
 Treći ti je Ćirkoviću Stevo
 Puška mu je ko debelo crijevo.
 Četvrti je Vacek vojevoda
 Koj najbolje bez auta hoda.
 A peti je Šmitoviću Toni
 Kada šušne on i mačku goni.
 Sastala se kita odabrana
 Jednog zimskog maglovitog dana

Autom su polje prebrdili
 I čašicu rakije ispili.
 Tu su stali pokraj drumu pusta,
 Da počinu malo se odmore.
 Dok su oni u riječi bili,
 Nešto bušnu, nešto gore šušnu.
 Tada su se stali dogovarati,
 Ko će ići ko će zeca stići,
 Ko će prvi fišek opaliti.
 Mudar bio Šmitoviću Toni,
 Mudar bio al se prevario,
 Pa je njima vako besjedio:
 Neka ide Brozičević Mato,
 On je danas ponajbolji lovac,
 A mi ćemo čekati po strani,
 Ako zeko iz busije skoči.
 Al govori Brozičević Mato:
 Ao Toni sinja kukavice,
 Ao Toni luda strašivice,
 Ti se bojih od jednoga zeca
 I srce ti već unapred kleca,
 A da dodju vuci i hajduci
 Pobjego bi glavom bez obzira.
 Progovara Šmitoviću Toni:
 Ko se boji? Mene to vrijedja,
 Ja sam uvijek bio na megdanu.
 Pa pritegnu na nogam opanke
 I prihvatim ono puške tanke,
 Te se počne uzbrdo penjati,
 Za njim Šarko počeo skakati.
 Bože mili čuda velikoga,
 Svi gledaju šta će sada biti
 I što će im vrijeme donijeti.
 Stao Šarko, nanjušio zeca,
 Stao Toni, a ruka mu kleca.
 Skoči zeko a puška planula
 Al ga nije brate dotaknula.
 Kad to vidje Šmitoviću Toni,
 Magla mu se pred oči uhvati
 Pade junak u potok duboki,
 Pa doživlje svoje sudrugove:
 Ajme meni moja braćo draga,
 Ajme meni što ću poginuti,
 Priskočite brzo pomozite
 Donesite joda i povoje,
 Nije moje pogriješilo oko,
 Nego zeko skočio duboko.
 Svi skočiše, tamo potekoše.
 Al besjedi Vacek vojevo a:
 Oj Boga ti Šmitoviću Toni,
 Jesu li ti rane od prebola
 Ili su ti rane od samrti,
 Nemoj nama ovdje umrijeti,
 Trebalo bi krst ti podignuti
 Ko će zato troškove snositi.
 Odgovara Šmitoviću Toni:
 Moje će se rane zacijeliti,
 Al nemojte nikom govoriti.
 I dok oni u riječi biše,
 Najednom dvje puške planuše
 I dva zeca na zemlju padoše.
 Progovara Šmitoviću Toni:
 Evala vam moji sudrugovi,
 Evala vam rodila vas majka
 Jer se mene dobro osvetili.
 Dodajte mi poginulog zeca
 Da se krvi napijem junačke
 Što je mene grdno prevario.
 Otale se oni podigoše

Pravo, zdravo u Kotor sidjoše.
 Dočeka ih malo i veliko:
 Gdje ste lovci, što ste ulovili,
 Jeste li su bolan umorili?
 Al da vidiš Šmitovića Toni,
 Skače brše na noge junačke,
 Vadi zeca, pa s njim kući kleca.
 Za njim Vacek ko pomaman skače,
 Ali Toni još brže izmače,
 Pa poviče svojoj družinici:
 Što ćemo se ljudi da pravdamo,
 Moj je zeko kad su moje rane,
 Već slušajte što ću vama reći,
 Što ću reći to neću poreći:
 Ja vas sutra na večeru čekam.
 Dobro Toni naša perjanice,
 Povikala njegova družina,
 Samo kad smo zdravo kući stigli,
 I kad smo te iz potoka digli.

Dobrotski izbori

Bože mili čuda golemoga
 Što se ono tamo zamaglilo
 U Dobroti pokraj mora sinja:
 Il je došlo blago sa brodova,
 Il se ženi od Dobrote kneže,
 Pa se kupe kićeni svatovi.
 Nit je došlo blago sa brodova,
 Brodovi su davno u dizarmu,
 Zbog njih mnogom kuka kukavica
 I kukat će do sudnjega danka
 Nesretne ih porodila majka.
 A kukat će još i koja banka
 A najteže Gospa od Perasta,
 (Hoće li im duša biti prosta?)
 Ne ženi se od Dobrote kneže,
 Nije momak više za ženidbu.
 Već se kupe brate izbornici
 Jer su oni kićeni svatovi
 Koji će nam pobro odrediti
 Ko će biti načelnik Dobrote.
 Nije šala moja braćo draga,
 Ko će dijelit sve dobrotsko blago
 Da na čelo bude komudrago.
 „Boka“ svoje aute ranžira,
 Ćiro vele tako komandira.
 A ni drugi ne stoje zaludu,
 Na poprištu svi treba da budu.
 Učo Mirko zagrijo se vele,
 Oni drugi sve letke dijele,
 Obećaju mjesta, položaje,
 Koji neće bacaće ga vani,
 Ne bude li na njihovoj strani.
 Dobila je stranka Marka kneza
 Od Dobrote i Boke viteza.
 Ali da su Crnogorci složni,
 Ne bi bili dobroćani možni,
 Nek ih krijepi ova miso smjela
 Da ne dodju svi sotto l'umrella

Благоти за гусле

Мили Боже на свему ти хвала
Или грми ил се земља тресе
Ил удара море о брегове?
Нити грми, нит се земља тресе
Нит удара море о брегове,
Јер је море у заливу мирно,
Већ збор зборе господа которска
У опћини у кули пребијелој
Како ће нам порез ударити,
Како ће нам жиле порезати
И пуштати крвцу из тоболца.
Па устаде цине претсједнице,
Проговара господи которској:
Ој Бога вама господо которска,
Претставници свих грађана,
Од народа ви бирани нисте,
Нијесте ни ви, а нијесам ни ја,
Ал паметно браћо просудите
И намете право подијелите,
Сиромашу да не буде криво,
Јер ако ми неправду чинимо,
Када дође вријеме од избора,
Нико од нас овдје сједат неће.
То је нешто што ме напријед креће,
Да не буде бруке и срамоте
А од Бога велике грјехоте.
Опћина је тешко загрезула,
Банке су нам паре затвориле
А наш Мате броји киловате
Не можемо да га намиримо
Кад у рукама летрику немамо.
Коју штету нама су нанијели
Они што су пред нама владали.
Не можемо да школе градимо,
Ни да љети путе полијевамо,
Па нађите пута и начина
Да се овог јада избавимо.

Уста један који кућа има
Па прозбори да се сала тресе:
Ми смо куће тешком муком стекли,
Ми нећемо на куће намета,
Тешки јад нас и до сада бије,
Нека рекне који ако смије,
Да се намет на куће навије,
И тако се навијали људи,
Сваки своју реко не пореко,
А одмиче вријеме далеко.
Док се нечем ипак домислише
И на сапун намет ударише:
Добро, добро, вичу на све стране,
Свак се мора да сапуном пере,
Ал домаћим фабрике Ривијере:
На покућство намет ударише,
Па је један лијепо разложио:
Шта ће нама и туђи ормари,
И постеље, столци, кантунали,
Кад имамо шкаљарску фабрику
Која нам је на дику велику.
Што су рекли, нијесу порекли,
Сложише се намет ударише.
Али нека нам дођу избори,
Ми ћемо се тада огледати
Има ли нас родила нас мајка,
Који пазе на све ове ствари.
Видјећемо ко богате брани
Видјећемо ко све ово кваре,
И ко ништа за рају не мари.

Разговор на Меркату

Јово: Добро јутро Трипо, јеси ли поранио?

Трипо: Ето дошао и ја да нешто купим. Треба. Знаш она моја неће да иде у спизу, па ето морам ја.

Јово: А мојој опет мило изаћи, а ти Јово поспремај. Ни по јада кад би била хитра, па да се кроз по уре врати, али враг је одио, стоји по двије дебеле уре. А ја би за по уре купио цијели меркат. Али она неда. Хоће јој се сваки дан у пијацу: Трећу пак уру изгуби док се сва налиже, врагови је лизали.

Трипо: Богом просто моја. Она ти се у по минута уреди и очешља па на посао. Просто јој било. За право ја сам је научио.

Јово: А моја ти има десетак некаквих прашкова, некаквих масти и бочица, па пред огледало, да ти се носче управ згади.

Трипо: Е, и моја је била почела, али ја је окрпин два три пута, а оне дркалице кроз прозор. И сад је све у реду.

Јово: Благо теби! А ја мојој не смијем ни писнут, јер има језик да те Бог сачува, а каква је још би и дигла руку на мене. Па грдне паре троши за те људорије, а не може да се помлади. Тешко моме џепу. Али кад сам се с врагом састао, па ето ти. Куку оном до смрти, ко се у зло упрти.

Трипо: Ишћеро би ја њом те мушице, вјеруј Богу. Видим је ја како она шетука доље-горе, па с оном знаш њезином пријатељицом удри у ћакуне по дебелу уру.

Један љак: Добар дан!

Јово: Добар дан синко!

Љак: Ево вам обојици позив.

Обојица: Од кога?

U zamki

Сјећат ћете се оне divне ноћи кад је „Bokelj“ привedio onu sjajnu redutu kakovu ćemo kasno opet vidjeti u našem gradu. Ispala je iznad svakoga očekivanja. Ja sam one noći zabilježio jedan interesantan događaj, pa ću vam ga ispričati.

Gospodja Marija nije živjela u najboljim odnosima sa svojim mužem Nikolom. Bila je lijepa, mlada, pristala, u naponu svoje snage i ljepote. Voljela je da joj se udvaraju, a koja žena to ne voli? Nikola je bio čovjek ozbiljan, čovjek od posla, koji nije volio ženska časkanja i ljubavne izlive, niti je zato imao vremena. Marija je željela i htjela veću pažnju, intimnu koketeriju. Po tome njihov brak iako prividno uzoran, u svojoj nutrinji nije bio harmoničan. A ono što je Mariji nedostajalo, što po njezinom mišljenju život joj činilo poetičnim, našla je kod prijatelja svoga muža, mladoga gospodina Milana, koji kao dobar poznavalac ženske duše, znao joj je da život očara. Oni se nijesu

sastajali kriomice, jer je Nikola bio vrlo ljubomoran, te je budno pazio na svaki korak svoje ženice, ali iz kratkih razgovora što su ih često imali, iz pogleda, znali su oni što su željeli i za čim su čežnuli. I ta čežnja sve se više potencirala.

Približavala se reduta „Bokelja“. Onjoj se pričalo i pričalo: Ko, da ne prisustvuje? Marija je nakon mnogo molbi umolila svoga muža da jeпусти. On iako u mladim danima prvi balarin, sada je volio mirni obiteljski život. Nije mario više za plesove i maškarate. Ali na preklinjanja svoje ženice popustio je, jer je bio uvjeren da je može pustiti sa svojim susjedom i njegovom gospodjom koji su bili vrlo solidni. A i radi kućnog mira.

Marija je smišljala kako da se što originalnije maskira. Dogovori se sa Milanom, te odrede da on spremi crni domino sa zelenom pantljikom kako će se lakše naći i poznati. Milan je živio kao samac. Imao je staru sluškinju, jer nije mogao da jede hotelska jela. Sve je išlo kao po loju. I Milan i Marija su se neizmјerno veselili i nestrplјivo iščekivali ovu јединствену

noć koja će im donijeti mnogo sreće. Marija je neprestano pjevušila i svaku sitnicu ugadjala mužu. Radila je sama svoj kostim „Sreće“. Cio je bio ispunjen brojevima, a na grudima stajao je broj 13.

I, dan je osvanuo, a noć se približala. Marija je postala skoro nervozna. Sati su joj odmicali vrlo sporo. Dan prije toga vidjela je na čas Milana i stiskom ruke objasnila mu da je sve u redu. Pošto je večerala sa svojim mužem, obukla se i prikazala. Nikola je bio zadivljen. Sad mu je bilo žao što i sam ne ide na ples. Ali svoju riječ htio je da održi. Marija se s njim pozdravila i veselo otkakutala. Nikola je uzeo novine, ali nije bio sabran da čita. Mislio je kako će se njegova ženica zabavljati i sve nekako dvoumno bi li i on pošao ili ne. Prvo ću da popijem čašu dobra vina, pa ću se onda odlučiti, pomisli u sebi. Izadje u hodnik, da kroz glavna vrata podje u magazin koji se nalazio u prizemlju i da uzme bocu vina. Ispod vrata opazi један papirić. Pridigne ga i pročita: „Mного oprostи što ne mogu doći, pozvan sam nenadno i hitno u Erceg-

МОДА

Ђак: Од гимназије. Клањам се!
Обојица: Здраво!

Јово: Аха! То ти је ђачка забава на св. Саву.

Трипо: (отвара и чита). Па што је ово по Богу брате?

Јово: Што, што?

Трипо: Ево опет нешто ново. Читај!

Јово: (чита) Хм, е баш ново. Један ђак, па домаћин славе, то у нас није никада било.

Трипо: Не, брате. Ето рецимо ти славиш славу, па позивљеш мене за домаћина у твоју кућу, може ли то да буде. Ја барем тако схватам.

Јово: Мени је то смијешно. А ту опет стоји, да не долази отац, него шаље своје дијете. И дође неко у кућу на славу па честита дјетету, а не мени. Што сам ја онда?

Трипо: Биће и ту неки разлог што ми не знамо, или хоће да ставе нови закон у стару земљу. Ја више ништа не разумијем.

Јово: Ни ја брате. Него знаш што? Доста смо видјели и доживјели, па нека и то чудо видимо. Има бити да се све окренуло низ брдо. И ти си ишао у гимназију, па нијеси смио у кино. Па јеси ли ишао у школу да учиш мудре науке, а нијеси ишао сваке недјеље на бале. Био си скоро у Дојми на балу па јеси ли видио ко бала? Све сама дјечурлија.

Трипо: А о модерним балима не говориш? То је оно, што ме мучи. Па знаш што они мој мени збори?

Тата, ти нијеси савремен, нијеси модеран.

Јово: А да видиш ти како се и у Шкаљарима бала. На два мјеста. Ђаво је, Боже прости, створно ту моду.

Трипо: Тако је мој Јово, али што ми двојица можемо. Че ла вада. Него ја идем да понесем жени ово меса, па дођи у Задругу да прочитамо новине и попијемо кафу.

Јово: Добра ти је, ајдемо. И онако млатимо празну сламу. До виђења, ја те чекам.

Трипо: До виђења!

Јади чиновника

Gle palače što se tamo koči
A dolje se rujno vino toči
Podigo je čovjek na rakiji, vinu
Osiguro budućnost i sebi i sinu.
A ja siromašak ne mogu da živim
Da sebe obučem, pošteno preživim,
Da školujem djecu, ženi kupim vestu
Niti da proslavim baš ni jednu festu.
Učio sam škole dugi niz godina,
Potrošio para zlatnijeh stotina
A sada sam dužan na 'sve četir' strane
Svaki meni prvi crni danak svane.
Jer što vrijedi škola kada nemaš para
Kada na desetog nemaš ni dinara,
Dočim onaj drugi pred tobom se koči
A ti pred njim prosiš i zatvaraš oči,
I nemaš za slavu da si kupiš svijeću
Daj mi brate sreću, pa stavi u vreću.

drugu ko lupari uz kamen. U onom vrtlogu spazi i svoju ženu s jednim Pajacom. Napokon je glazba zamuknula. Pleskanje. Opet se ponovi ples i opet glazba zamukne. Šetnja. Ojedninom ga neko obujmi oko pasa i zanesu u vrtlog. Nagnu se njegovom uhu i prošapta: „Napokon ste došli, a bila sam već zdvojna. Ove maske da me raznesu, a sad ste me spasili.“ On joj stisne čvrsto ruku. A zatim na ponovne zvukove tanga izgubiše se u vrevi, bez riječi, stiskanjem ruku i pritiskom na grudi. Pitala ga je da li je voli, a on je tiho šaputao kratke ljubavne izjave i želje.

U neko doba oko ponoći reče joj: „Mene je ovdje dosadno, idemo kući.“ — Nemoj dragi, jer mi je muž postao dosadan, ja sam ovdje s tobom tek upoznala život.

— Ali mojoj kući...

— Kako, ali ja imam društvo...

— No, pa mi ćemo se vratiti opet amo.

— Ali kako da opravdam?

— Kaži da moraš po nešto, a da ćete prijatelj otpratiti.

— Dobro, ako uspije.

Дошли су нам ето у моду репови, а плаћајте за то, бедаста џепови.

А ништа смјешније, што репови свих врста и колари што падају на мршава им крста.

Неће више да се виде танке ноге, да би лакше мужу све набиле роге.

На танким фигурам, лепршају репови, ко оно на челу мужевљеви рогови.

А наображене даме што немају посла, по ваздан шетају а муж чини од осла.

А шта ћемо људи кад је мода така неће ни по моди барем жена свака.

Стара прича

Удовица лијепа, млада
Пред једним гробом клечи
И боли своје лијечи.
Усадила у црну земљу
Свијећу од три киле
И горке сузе лије;
У прса се грува и бије
И нариче:
Заборавет ја тебе нећу
Док и мени

— I, uspjelo je.

Pošli su rukom pod ruku. Nikola nije ništa putem govorio. Izvadio je ključ i otvorio stan Milanov. Uhvatio je u mraku svoju ženu i poljubio je. Ona ga je strasno zagrlila i uzvratila mu cjelov. Ona ga nije puštala iz zagrljaja, ali se on istragne, skine masku i upali svjetlo. Kada ga je ugledala samo što nije pala u nesvijest. Kriknula je, a zatim su joj se sve zvijezde prosule pred očima od Nikolina šamara. Uzeo je pod ruku i odveo kući. Klečala je pred njim i preklinjala ga da joj oprost. On je samo odgurne i reče: Sutra ćemo da razgovaramo.

Zatim Nikola skine domino, smotla ga i ode u kafanu. Nadje svoga susjeda kojemu reče da je Mariji pozlilo pa da se neće vraćati na zabavu.

A šta je sutra bilo, pitaćete. Nikola je bio velikodušan i promislio: Što ću pljuvati sebi na obraz. Marija se opametila.

novi, telka mi je na smrti. Milan.“ A Nikola je znao da će se Milan maskirati. Nekako je sumnjao u poglede svoje žene, ali nikakva dokaza nije imao. Zatvori vrata, vrati se u sobu, uzme kaput i ravno Milanovoj kući. Stara sluškinja još je pospremala u kuhinji. Ona mu otvori kad je čula da je on. Nikola joj reče: „Poslao me Milan da mi dadeš njegov kostim za ples, pošto je on oputovao u Novi.“ Stara sluškinja mu ga dade. Tada joj reče Nikola: „Možda ću ja da dodjem ovdje i spavati, jer mi je žena zatvorila kuću zbog toga što je nijesam htio da vodim na ples, pa mi zato daj ključ od kuće. Sluškinja je poznavala Nikolu i požalila ga, pa mu predala ključ. On navuče domino i ode.

Dvorana kafane „Dojmi“ kipjela je od silne svjetine. Jedva da makneš. Maske su se gurale tamo, amo. Sve je bilo raspoloženo, raspojasano. Ušao je u salu baš kad je orhestar svirao jedan foxtrott. Niko se na njega nije osvrtao. Ta bio je jedan obični domino. On je razgledao po dvorani. Sparina. Maske se priljubile jedna uz

Не упале смртну свијећу.
И ако сам ти кадгод
Набила мале роге
Ја ћу то испаштат
И клечим на обје ноге.
Расплитат ћу косу
И видјет ћеш ме босу
Трапит ћу моје тијело
Не би ли прије увело.
Кунем ти се!... опрости!...

Ал вријеме лети, лети...
Врела крв јој се бурка
Не трапи младо тијело
Не грди лице бијело.
Не расплиће косу, ох!
Направила је бубикоф
И снује да се уда,
Ал тко је само узме
Бит ће велика луда,

Број 1

Како знате мене зову Пуро
Али право име ми је Ђуро
На капи ми број се 1 штије
А ко штије нека разумије,
Нека знаде што Ђуро умије.
Сви Бокељи добро мене знају
Сви се странци у ме поуздају,
Сви ме знају и по моме гласу,
Који бучи у дубоком басу.
Па када се пароброд примиче
Свима Ђуро божју помоћ виче:
„Ево мене број 1 вас служи,
Неће моћи нико да се тужи,
Ја вас служим, ја вам вјерно носим
Све тешкоће могу да подносим,
А од плате ето што ми дате
Боље више него мање дајте,
Јер ми треба и чашица вина,
Да не пијем ради грипе кинина.
Сваки кинин један динар стоји
Чаша вина одма те озноји,
Добра чаша Балдовога вина
Боља ти је нег кило кинина.“
Ђуро збиља ваздан поштен био
Свакога је лијепо послужио,
Сви грађани и решпект му носе
А колеге с њиме се поносе.
За „Глас Боке“ он се доста труди
„Карампану“ купите му људи.
Нек добије и он коју пару
Захвалиће свакоме на дару.

Kotorski specijaliteti

Jedan naš visoko uvaženi građanin jede kod kuće, njegov sin u restauraciji II reda, a njegova ženica u restauraciji I reda. Svi se pak nadju na večer kući. Svi žive u slogi i ljubavi.

Žena brzojavlja svojoj sestri:
„Dodjil“

Muž brzojavlja: „Ne dolazi zbog krize!“

Žena brzojavlja: „Dodjil“
I došla je.

?

Naš vrijedni Pavo postavio fabriku bez komina, ali mu nekako neprestano žgarava. Mislimo kad bi posudio iz risanske pilane jedan komin, sve bi išlo u redu.

Mi imamo ribara D-popa koji na udicu hvata i brodove, pa misli da je morski pas.

Которске фотографије

Захваљујућ чудноме удесу
И ја сам вам била неки дан на плесу
Потрошила много на хаљину нову,
Али ето чуда, плесат ме не зову.
Хоћете вјероват, љута сам вам била
И мужу се своје тешко пожалила.
Зашто нас је звао одбор професора
Када им на плесу дама сједат мора.

У Мулу вам једна дама

Сада живи сама

Удовица

Сиротица...

Она кћерку дивну има

Што познато је свима,

Вјерила је с момком чилим

И веселим

Пошто нема кћерке дома

Он сиром'

Тјеши маму

Саму...

Јер опћина ништа

Проти тому нема,

Он каткада код ње

Мало и задријема...

Дебео сам

На трбуху имам доста сала

Меду и наранчам нека буде хвала

Има један млади сликар

Кој не воли гаравуше

Него само плавуше.

А плавуша једна око њег се врти

Да га стријелом љубавном усмрти.

Сликар само модел гледа

А у мрежу се неда.

Наш ти Лука

вазда иде без клобука

(као да је и он професор, ой, уредника)

гледа многе жене:

старе, младе, ружне, fine,

а ни за једном

срце му не гине.

Он од ружних прави лијепе

како којом то већ годи

а од старих прави младе,

само свима да угоди.

Је л' од страха посиједио,

или што је многе видио

кроз апарат јасно,

или многе пољубио...

— Може бити ласно.

На ме није дошла криза

ни изблиза,

јер ја држим двије жене

обе оне воле мене.

Зовем вам се Јозо - Тино

и не волим јело фино.

Жена неће да ме трпи

у моје се после прти

зато сам је опремио

и младу сам добавио,

јер је мени новац Бог

за живота мог.

Наша прва примадона

ради оног неког звона

намјерава да се уда

огласе ће ставит свуда.

Ми смо сестре истог стаса

и доброг смо гласа,

рада би се ми удале,

па што смета да смо мале?

Име ми је четири слова

а тежа сам ол олова,

доста сала испод врата

удала би се рад ината.

Имам малу кућицу,

у кућици женицу,

у женици враг

па сваком драг.

Радо кокетира

и неда ми мира,

ал шта ћете кад сам старац

и м....ац.

Ljubav u favorizmima

Ako čovjek vara ženu, nema ništa zla, ali ako žena vara muža, mogao bi on da hrani tuđu djecu.

Gospodjice su kao sardine čuvane u kutiji u ulju. Ako otvoriš kutiju da provaš, moraš je odnijeti kući, jer je niko neće da kupi, osim ako je — bedast.

Žene više vole ljubavnika, nego muža, jer je to ipak ljubavnik, a ne muž.

Ljubav je kao divna proljetna pjesma koju pjeva mladost. Čovjek u muževnoj dobi je ponavlja, ali distonirano, a starac bi htio da je ponovi, ali je promukao, pa nema efekta.

Ženska je šminka kao mamac na udici za lude ribice, pametan muškarac vazda gleda što se krije pod šminkom.

Ima žena koje osjećaju da imaju previše ljubavi, pa su prisiljene da ju podijele između muža i ljubavnika.

Ljubav je kao bolest iza koje kad se oporavimo saznademo koju smo ludoriju počinili.

Домаће вијести

Бокелџи настањени у Загребу, Београду, Сплиту и Сарајеву договорно чине велике припреме да прославе св. Трипуна. Свуда су изабрани одбори који марљиво раде. Договорили су се да на вечери буду ова јела:

- 1 Скоранце са младим луком
- 2 Муљанске гавице на бродет
- 3 Каштрадина са зељем
- 4 Печена туновина и паламиде са салатом из Шкаљара
- 5 Сир из Грбља
- 6 Наранче Тома Доловског
- 7 Штрудел госпође Мици а палачинке госпође Марице (већ је послано поштом)
- 8 Вино из Петровца и Бијеле.

УЗДАСИ. Помози нас Боже и свети Трипуне! Ове године опћина нас је слабо помогла. Непрестано кука да јој је криза. То и ми видимо, али нам се чини, ако овако потраје да ће идуће године бити сасвим изнемогла. (Али се надат ипак да ће бити боље, сад кад почне наплаћиват прирез на сапу и покуштво оп. „Карампане“.)

Одбор за прославу.

Дубровчани настањени у Котору ове године чине први пут фесту св. Влаха. Припреме су у највишем јеру. Послије грличања мештар Иво Конављанин извијаће барјак. Фестањули Бранко и Тони наредили су за заједничку вечеру врећу каменца, шкољака и лупара, затим ко-

Bokeška Štamparija, Kotor

фицу каволина, па перфино дубровачког круха и Колићеве капљице неколико ботиља. За тратаменат у јутро већ се набавило сухих смокава, мантале и котоњате, као и конавоске ракије. Преко вечере ће држати говор дотур Уђо, а затим ће госпар Влахо ударат у лијерице, па ће се повести коло.

ИЗА ЗАВЈЕСА. Неки господин опазио како једна госпођица кад јој у посјете дође један господин, брзо спусти завјесу на прозору, па је једном упита:

— Ма зашто ви госпођице и преко дана спуштате завјесе на прозору?

— Ето тако, знате, заболи ме глава од велике свјетлости.

— Да, да, па вам сигурно онај господин доноси аспириин.

???

Telegrami

ZAGREB Prijatelju Božu Kotor Dok sam bio aktivan nijedna me nije mogla uloviti nego kad sam stupio u pensiju, pa ako se i razočaram biće mi samo vraćen zajam. Sad je na tebe red.

Stari direktor MUO: „Karampani“, Kotor Sreća kad sam se onoga vraga trsila, barem sad imam čovjeka, pa što Bog da. Raspuštenica BEOGRAD v. d. Direktor Kotor Još se nijesam dobro razmislila zato nemoj još primati čestitke.

Udovica CETINJE „Jugoslaven“, Kotor Vi nama dajete golove, a mi vama pod rebra. „Crnogorac“ LJUBLJANA Kotorским frajlicam Ako me ostavila ona iz Banata, neće ova iz Slovenije. Ilija

Radio-telegrami

GRUDA Općini Kotor Pošto sam postao načelnik, dajem svim kotoranima na vječnu uspomenu i slavu mukte vino i rakiju na sv. Tripuna.

Niko Kordić ZAGREB: PMD Bokelj Kotor Vidi se da mene nema kad se javljate samo na staru godinu.

Maja

BEOGRAD: „Jedinstvo“ Kotor Zamrli ste bez mene. Grofica

BEOGRAD: Orhestar Gradjanske muzike Kotor Opći je glas da nema više moga violina. Alfirević

ŠKALJARI:

Gradjanska muzika Kotor Sveca vam vašega, ipak svirate bez mene. Tripo

DUBROVNIK: Općina Muo Pojavile su se ogromne mase palamida, pošaljite vaše motorne ladje. Dubrovački ribari

Pitalice i zagonetke

Zašto se ovuda skita Mešter Ović?

— Da medju Bokeljima nešto u mutnu ulovi.

Zašto Djuro Draško mijenja stranke?

— Ne bi li na koncu konca postigao mandat.

Zašto Marko Lazarov načelnikuje?

— Da očuva bratu mandat.

Zašto opština ne napravi moderni klozet?

— Da očuva starinu.

Zašto se ljeli ne polijevaju ceste?

— Da ne bi more pred gradom presušilo.

Zašto nam je elektrika skupa?

— Jer treba sagraditi vilu i za sina.

OGLAS

Javljamo tužnim srcem svim prijateljima i znancima, da se naš mnogo mučeni „Glas Boke“ nalazi u agoniji. Pozvani su na konsultaciju prvi specijalisti za unutrašnje bolesti Dr. Dinarić i Namirilović. Ipak ima nade da će se teški bolesnik spasiti i preboljeti krizu, ako mu dadu jake injekcije paradinara. Uslijed toga našega Jova uhvatila jaka febra.

P. S. Doznajemo da je bolest krenula na bolje. Temperatura 38, puls 111.

Uredništvo